

Változik a cégautóadóra vonatkozó szabályozás, nem szűnik meg a tartós bérlet

A 2016. évi LXVI. törvény (az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról) többek között módosítja a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvényt és ezen módosítások következtében 2017. január 1-jétől **kikerül a gépjárműadóról szóló törvényből a tartós bérlet fogalma és megszűnik** a tartós bérlettel kapcsolatos azon korábbi szabályozás, mely szerint a **cégautóadó alanya a tulajdonos helyett a tartós béreltbe vevő volt** illetve magánszemély tartós bérletbe vevő bizonyos feltételek teljesülése esetén nem köteles cégautóadót fizetni.

A törvénymódosítás indokolása szerint a változtatás célja kifejezetten az, hogy a jelenlegi szabályozás kapcsán fennálló visszaéléseket megakadályozzák. Miként azt a jogszabály indokolása is részletezi, a gyakorlatban *sokszor a nem magánszemély, járműnyilvántartásba bejegyzett tulajdonos úgy „szabadult meg” az adóalanyiságtól és az adófizetéstől, hogy az ügyvezető magánszemély javára tartós bérleti jogviszonyt (üzembentartói jogot) alapítottak, ez a magánszemély nem számolt el a járműhasználattal összefüggésben költséget, és a tulajdonos társaság is csak az értékcsökkenési leírást számolta el költségként.*

A módosítás kapcsán elterjedt, hogy a törvénymódosítás magának a tartós bérleti konstrukciónak a megszüntetését célozza, de erről szó sincs. A tartós bérlet a magyar jogi szabályozásban eddig sem szerepelt önálló polgárjogi kategóriaként, továbbá mind az új Ptk. (2013. évi V. tv.) mind az új Hpt. (2013. évi CCXXXVII. tv.) a pénzügyi lízing fogalmát határozza meg, mely pénzügyi lízing fogalom nem a hétköznapi tartós bérletként is nevezett operatív lízing fogalmával azonos. A tartós bérlet elnevezéssel összhangban az operatív lízing, melyet a fenti törvénymódosítás érint, polgárjogi szempontból változatlanul egy bérleti jogviszonynak felel meg alapvetően és nem tartozik a Hpt. hatálya alá tartozó tevékenységek körébe.

Így tehát hangsúlyozandó, hogy nem a jogi konstrukció, hanem az ahhoz kapcsolódó meghatározott alanyi kört érintő eddigi cégautóadó fizetésére vonatkozó, bizonyos esetekben adófizetési kötelezettség alóli mentességet eredményező szabályok megszűnéséről illetve 2017. január 1-től történő hatályon kívül helyezéséről van szó. Így tehát a módosítás eredményeként tartós bérleti konstrukcióban üzemeltetett gépjárművek esetén a cégautóadó alanya a jövőben a gépjármű tulajdonosa lesz, aki a tartós bérletbe adástól függetlenül lesz köteles cégautóadót fizetni.

Azon szabály, mely szerint a negyedévre fizetendő adóból levonható a személygépköcsi után az adóalany terhére az önkormányzati adóhatóság által megállapított gépjárműadó, változatlan formában hatályban marad. Ugyanakkor a fenti módosítás eredményeként a gyakorlatban ezen levonásra azon ügyletek esetében, melyeknél a cégautóadó fizetési kötelezettség elkerülésének lehetőségét kívánja a jogalkotó megakadályozni, módosítás nélkül nem lesz lehetőség. Ugyanis míg az új szabályozás értelmében a cégautóadót az érintett ügyletek esetében a tulajdonosoknak kell majd megfizetniük, a gépjárműadó megfizetésének kötelezettsége változatlanul a bejegyzett üzembentartó személyéhez fog kötődni.

A fentiek miatt az adóelkerülés felszámolását célzó jogszabályi módosítás a cégautóadó megfizetésének tulajdonosra történő telepítésével megoldani látszik ugyan azt, hogy ne lehessen a példánál maradva egy cég és egy ügyvezető közötti tartós bérleti konstrukció létrehozásával a cégautóadó fizetési kötelezettséget elkerülni, de egyúttal olyan helyzetet teremt, melyben az így tartós bérletbe adott – valamint a cégek közötti tartós bérletek esetén is, amennyiben a bérbe vevő üzembentartóként megjelenik a járműnyilvántartásban – gépjárművek esetén elválik az üzembentartó, így tehát a gépjárműadó fizetésére kötelezett és a tulajdonos, azaz a 2017. január 1-től a cégautóadó fizetésére kötelezett személye. Ennek eredményeként pedig az érintett valamennyi konstrukcióban – abban az esetben is, ha a bérbevevői oldalon nem magánszemély szerepel – nem lesz lehetséges a gépjárműadó és a cégautóadó összegét összevetni.

Az érintett piacon további előrelátható nehézséget és problémát jelent, hogy ezen konstrukciók újrarahangolásakor nem lehet azt sem figyelmen kívül hagyni, hogy a tartós bérleti jogviszony üzembentartói saját maguk kötelesek a gépjárművel kapcsolatos kötelező felelősségbiztosítás megkötéséről és fenntartásáról gondoskodni. Emiatt az üzembentartói minőség esetleges megszüntetése – annak érdekében, hogy a gépjárműadó és a cégautóadó alanya ugyanazon személy legyen és a jogszabály által biztosított kettős adóztatás elkerülése érvényesülhessen – nem egyszerű technikai kérdésként (az ezzel járó fix, de egyszeri költséggel) merül fel, hanem további kérdéseket vet fel és célszerűségének vizsgálatakor nem kizárólag a gépjárműadó és a cégautóadó összevetéséből származó előnyöket, hanem az üzembentartói minőség megszüntetésével esetlegesen együtt járó egyéb változásokat és annak pénzügyi hatásait is figyelembe kell venni (ide tartozik továbbá, hogy a bérbeadói oldal, nyilvánvalóan át fogja terhelni az új adóterheit a bérbevevőre, ám ezt ÁFA-val növelten tudja majd csak megtenni).

Összegezve tehát úgy tűnik, hogy a törvénymódosítás az indokolt célon túli kedvezőtlen hatással is jár majd, mivel az nem kizárólag azt a kört fogja érinteni, amely vélelmezhetően adóoptimalizálási céllal

választott ilyen üzemeltetési konstrukciót, és mindenképpen szükségessé teszi az eddig alkalmazott konstrukció újratervezését azon vállalkozások esetében, ahol a jelenleg hatályos szabályozásra figyelemmel tartós bérleti jogviszony keretében üzemeltetnek gépjárművet illetve gépjármű flottát.